

8 juillet 2010

Avant-projet d'ordonnance modifiant l'ordonnance du 7 mars 1991 relative à la prévention et à la gestion des déchets et l'ordonnance du 25 mars 1999 relative à la recherche, la constatation, la poursuite et la répression des infractions en matière d'environnement

EXPOSÉ DES MOTIFS

Introduction

Le présent projet poursuit plusieurs objectifs, à savoir :

1. généraliser pour tous les producteurs de déchets autres que les ménages, l'obligation de trier les déchets qui sont assimilés aux déchets ménagers;
2. adapter les ordonnances du 7 mars 1991 et du 25 mars 1999 afin de permettre l'application de sanctions pénales et administratives pour non respect de l'obligation de tri;
3. instaurer l'obligation, pour tout producteur de déchets autre que les ménages, de justifier de l'évacuation de ses déchets et prévoir un régime de sanctions y afférent;
4. adapter les sanctions pénales existantes.

1. Généraliser l'obligation de tri pour tous les producteurs de déchets autres que les ménages.

Comme l'a rappelé à juste titre l'accord de Gouvernement du 12 juillet 2009, nous entrons dans un monde de ressources rares. L'Europe a dès lors imposé aux Etats membres l'obligation de réutiliser ou recycler au moins 50% de leurs déchets ménagers d'ici à 2020.

Dans ce but, l'article 11 de la Directive impose aux États membres de « *prendre des mesures pour promouvoir un recyclage de qualité et, à cet effet, de mettre en place des collectes séparées des déchets lorsqu'elles sont réalisables et souhaitables d'un point de vue*

Voorontwerp van ordonnantie tot wijziging van de ordonnantie van 7 maart 1991 betreffende de preventie en het beheer van afvalstoffen en van de ordonnantie van 25 maart 1999 betreffende de opsporing, de vaststelling, de vervolging en de bestraffing van misdrijven inzake leefmilieu

MEMORIE VAN TOELICHTING

Inleiding

Met dit ontwerp worden verschillende doelstellingen beoogd, namelijk:

1. veralgemening van de verplichting voor alle andere afvalproducenten dan particuliere huishoudens om afval dat is gelijkgesteld aan huishoudelijk afval te sorteren;
2. aanpassing van de ordonnanties van 7 maart 1991 en 25 maart 1999, zodat de strafrechtelijke en administratieve sancties voor de niet-naleving van de sorteerplicht kunnen worden toegepast;
3. invoering van de verplichting voor iedere andere afvalproducent dan particuliere huishoudens om zijn afvalverwijdering te verantwoorden en voorzien in een bijhorend sanctieregime;
4. aanpassing van de bestaande strafrechtelijke sancties.

1. Veralgemening van de sorteerplicht voor alle andere afvalproducenten dan particuliere huishoudens

Zoals terecht nog eens is benadrukt in het Regeerakkoord van 12 juli 2009, leven wij in een wereld met schaarse natuurlijke bronnen. Daarom heeft Europa zijn lidstaten de verplichting opgelegd om ten minste 50 % van hun huishoudelijk afval te hergebruiken of te recycleren tegen 2020.

Hiertoe legt artikel 11 van de Richtlijn de lidstaten op "*maatregelen te nemen om recycling van hoge kwaliteit te bevorderen en hiertoe gescheiden afvalinzamelingen in te voeren waar dat technisch, milieuhygiënisch en economisch haalbaar en wenselijk is, om aan*

technique, environnemental et économique, afin de respecter les normes de qualité nécessaires pour les secteurs concernés du recyclage ».

Elle prévoit d'ici 2015 l'instauration de la collecte séparée pour au moins le papier, le métal, le plastique et le verre contenus dans les déchets ménagers. Eventuellement, ces collectes peuvent être étendues « à des déchets d'autres origines pour autant que ces flux de déchets soient assimilés aux déchets ménagers ».

La Région a instauré une obligation de tri depuis le 1er janvier 2010. Celle-ci est inscrite dans le règlement du 19 décembre 2008 relatif à l'enlèvement par collecte des immondices. Toutefois, elle n'est d'application qu'aux ménages et aux producteurs de déchets autres que les ménages qui ont conclu un contrat avec l'ABP.

En application de l'article 11 de la Directive, le projet d'ordonnance étend l'obligation de tri à tous les producteurs de déchets. Il prévoit la possibilité pour le Gouvernement de préciser dans un arrêté les modalités concrètes de mise en œuvre de cette obligation pour les producteurs autres que les ménages.

Afin de concilier les intérêts économiques des producteurs de déchets et les obligations en matière de tri imposées par la législation européenne, le Gouvernement sera autorisé à déterminer – en ce qui concerne les déchets recyclables – si et sous quelles conditions les producteurs de déchets autres que les ménages pourront être exonérés, notamment du ou des coût(s) d'élimination d'un volume à déterminer de déchets triés. Cette exonération ne portera pas préjudice à l'obligation de recourir à un des trois modes d'élimination prescrits par l'avant-projet d'ordonnance. Cette disposition répond au souhait exprimé par les partenaires sociaux.

2. Adapter les ordonnances du 7 mars 1991 et du 25 mars 1999 afin de permettre l'application de sanctions pénales et administratives pour non respect de l'obligation de tri

Il est nécessaire de modifier les ordonnances du 7 mars 1991 et du 25 mars 1999 afin de pouvoir sanctionner le non respect de cette

de noodzakelijke kwaliteitsnormen voor de desbetreffende recyclingsectoren te voldoen”.

Deze richtlijn voorziet tegen 2015 in de invoering van de gescheiden afvalinzameling voor ten minste papier, metaal, plastic en glas uit het huishoudelijk afval. Deze ophalingen kunnen eventueel worden uitgebreid tot “afval van andere oorsprong voor zover deze afvalstromen kunnen worden gelijkgesteld met het huishoudelijk afval”.

Het Gewest heeft sinds 1 januari 2010 een sorteerplicht ingevoerd. Deze werd opgenomen in de verordening van 19 december 2008 betreffende de verwijdering van afval door middel van ophalingen. Deze is echter alleen van toepassing voor de particuliere huishoudens en voor de andere afvalproducenten dan particuliere huishoudens die een contract hebben afgesloten met het ANB.

Met toepassing van artikel 11 van de Richtlijn breidt het ontwerp van ordonnantie de sorteerplicht uit naar alle afvalproducenten. Het ontwerp voorziet in de mogelijkheid voor de Regering om de concrete modaliteiten voor de invoering van die verplichting voor de andere producenten dan particuliere huishoudens in een besluit te preciseren.

Om de economische belangen van de afvalproducenten en de sorteerverplichtingen die zijn opgelegd door de Europese wetgeving in overeenstemming te brengen, zal de Regering gemachtigd zijn om - inzake recycleerbaar afval - te bepalen of en onder welke voorwaarden de afvalproducenten andere dan de particuliere huishoudens vrijstelling, met name van de verwijderingskost(en) van een nader te bepalen volume aan gesorteerd afval krijgen. Deze vrijstelling zal geen afbreuk doen aan de verplichting om een beroep te doen op één van de drie verwijderingswijzen voorgeschreven door het voorontwerp van ordonnantie. Deze bepaling biedt een antwoord op de vraag van de sociale partners.

2. Aanpassing van de ordonnanties van 7 maart 1991 en 25 maart 1999, zodat de strafrechtelijke en administratieve sancties voor de niet-naleving van de sorteerplicht kunnen worden toegepast

Het is noodzakelijk om de ordonnanties van 7 maart 1991 en 25 maart 1999 te wijzigen teneinde de niet-naleving van deze sorteerplicht

obligation de tri.

Un premier pas a été fait en ce sens en incluant, dans le règlement du 19 décembre 2008 relatif à l'enlèvement par collecte des immondices, l'article 15 qui se réfère tant à l'article 8 de l'ordonnance du 7 mars 1991, qu'à l'ordonnance du 25 mars 1999.

Il s'avère toutefois que cette seule disposition ne suffit pas puisque le règlement de collecte est une norme juridiquement inférieure à l'ordonnance. En outre, il ne s'applique qu'aux ménages et aux producteurs de déchets autres que ceux-ci qui ont conclu un contrat commercial avec l'ABP.

De plus, les seules sanctions pénales prévues à l'article 22 de l'ordonnance du 7 mars 1991 ne concernent que l'abandon de déchets (visé par l'article 8). Elles ne concernent pas l'article 10 de la même ordonnance qui définit l'obligation de respecter les modalités d'élimination dont le tri. Il est nécessaire de combler cette lacune. En outre, la mise en place de l'obligation de tri justifie la définition de telles sanctions.

Le présent projet modifie donc l'article 22 de l'ordonnance du 7 mars 1991 et les articles 32 et 33 de l'ordonnance du 25 mars 1999 afin d'introduire dans ces ordonnances des sanctions pénales et administratives à l'égard de l'obligation de tri.

3. Justifier de l'obligation d'évacuer correctement ses déchets

Le projet d'ordonnance instaure l'obligation, pour tout producteur ou détenteur de déchets autres que les ménages, situé en Région de Bruxelles-Capitale, de :

- soit les traiter lui-même dans son installation autorisée pour le traitement de ces déchets ;
- soit les transporter ou les faire transporter vers une installation autorisée pour accepter et/ou traiter ces déchets;
- soit les remettre à l'ABP ou à un collecteur agréé ou enregistré conformément aux dispositions de l'article 13, al. 1, 4° de la présente ordonnance.

te kunnen bestraffen.

Er werd een eerste stap in deze richting gedaan met de invoering in de verordening van 19 december 2008 betreffende de verwijdering van afval door middel van ophalingen van artikel 15, dat zowel refereert aan artikel 8 van de ordonnantie van 7 maart 1991 als aan de ordonnantie van 25 maart 1999.

Het blijkt echter dat deze bepaling alleen niet voldoende is, aangezien het ophaalreglement een juridisch lagere norm is dan de ordonnantie. Bovendien is deze slechts van toepassing voor de particuliere huishoudens en voor de afvalproducten die geen commercieel contract hebben afgesloten met het ANB.

Bovendien hebben de enige strafrechtelijke sancties die werden voorzien in artikel 22 van de ordonnantie van 7 maart 1991 slechts betrekking op het sluijken van afval (vermeld in artikel 8). Ze hebben geen betrekking op artikel 10 van dezelfde ordonnantie die de verplichting bepaalt om de modaliteiten voor verwijdering, waaronder sortering, na te leven. Deze lacune moet worden opgevuld. Daarenboven rechtvaardigt de invoering van de sorteerplicht de bepaling van dergelijke sancties.

Dit ontwerp wijzigt dus artikel 22 van de ordonnantie van 7 maart 1991 en artikelen 32 en 33 van de ordonnantie van 25 maart 1999, teneinde in deze ordonnanties strafrechtelijke en administratieve sancties op te nemen inzake de sorteerplicht.

3. Verantwoording van de verplichting om afvalstoffen correct te verwijderen

Het ontwerp van ordonnantie voert voor elke andere producent of houder van afval dan particuliere huishoudens, gevestigd in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, de verplichting in om zijn afval:

- hetzij zelf te verwerken in zijn eigen installatie die voor de verwerking van dit afval is toegestaan;
- hetzij te vervoeren of te laten vervoeren naar een installatie die is gemachtigd om dit afval te aanvaarden en/of te verwerken;
- hetzij over te brengen naar het ANB of naar een erkende of geregistreerde ophaaldienst overeenkomstig de bepalingen van artikel 13, eerste lid, 4° van deze ordonnantie.

L'article 4 du projet autorise le Gouvernement à définir les modalités selon lesquelles tout producteur ou détenteur de déchets non dangereux, à l'exception des ménages, doit pouvoir prouver qu'il respecte ces dispositions.

Le producteur ou détenteur de déchets non dangereux peut le prouver, selon le cas, au moyen du registre de déchets, d'un reçu ou au moyen d'un contrat de collecte ou de tout autre document, s'il remet les déchets à l'ABP ou à un collecteur enregistré.

Le projet d'ordonnance habilite le Gouvernement à fixer la forme et le contenu dudit reçu et dudit contrat de collecte. Il définit les modalités du contrôle.

Les buts poursuivis par l'obligation d'apporter la preuve de l'évacuation de ses déchets sont multiples.

En premier lieu, il s'agira de mettre fin à une distorsion de la concurrence dont sont victimes les producteurs de déchets qui, à l'heure actuelle, se conforment déjà aux obligations légales en la matière et qui disposent d'un contrat de collecte, soit avec l'ABP, soit avec un collecteur privé.

Il faut bien constater que, en l'absence de disposition contraignante, bon nombre d'exploitants moins scrupuleux refusent de prendre un tel contrat et présentent néanmoins leurs déchets à la collecte ordinaire des ménages, réalisant ainsi de substantielles économies par rapport à leurs concurrents qui s'efforcent de respecter leurs obligations légales.

Non seulement cette manière d'agir fausse la concurrence, elle alourdit de surcroît le budget régional, puisque l'ABP est contrainte de collecter ces déchets disséminés parmi les déchets des ménages, sans contrepartie aucune.

Il faut savoir en effet que, dans l'état actuel de la législation, aucun texte réglementaire suffisamment explicite ne prévoit, sous peine de sanctions, l'obligation pour les personnes autres que les ménages d'établir le mode d'évacuation régulier de leurs déchets. Tout au plus est-il prévu, dans le cadre du règlement d'Agglomération, que l'ABP assure, outre la collecte des déchets produits par les ménages, la collecte des déchets auprès des producteurs

Artikel 4 van het ontwerp machtigt de Regering tot de bepaling van de modaliteiten volgens dewelke iedere producent of houder van niet-gevaarlijk afval, met uitzondering van de particuliere huishoudens, moet bewijzen dat hij deze bepalingen naleeft.

De producent of de houder van niet-gevaarlijk afval kan dit bewijzen, naargelang van het geval, door middel van het afvalregister, een ontvangstbewijs of aan de hand van een ophaalcontract of elk ander document, als hij het afval naar het ANB of naar een geregistreerde ophaaldienst overbrengt.

Het ontwerp van ordonnantie machtigt de Regering om de vorm en de inhoud van dit ontvangstbewijs en dit ophaalcontract vast te leggen. Zij bepaalt de controlemodaliteiten.

De doelstellingen die worden beoogd met de verplichting om het bewijs van de afvalverwijdering voor te leggen zijn meervoudig

In de eerste plaats zal met deze verplichting een einde worden gesteld aan de concurrentievervalsing waarvan de afvalproducenten die zich momenteel aan de wettelijke verplichtingen ter zake houden en die over een ophaalcontract beschikken, hetzij met het ANB, hetzij met een privéophaaldienst, het slachtoffer zijn.

Er moet weliswaar worden vastgesteld dat, bij gebrek aan een dwingende bepaling, een groot aantal minder gewetensvolle exploitanten weigert om een dergelijk contract af te sluiten en niettemin hun afval aanbiedt bij de gewone ophaling van het huishoudelijk afval, waardoor zij aanzienlijke besparingen doen tegenover hun concurrenten die wel de wettelijke verplichtingen naleven.

Deze handelingswijze vervalst niet alleen de concurrentie, maar ze belast bovendien de gewestelijke begroting, aangezien het ANB verplicht is om het afval dat is verspreid tussen het huishoudelijk afval op te halen, en dit zonder enige compensatie.

Er moet immers worden vermeld dat in de huidige wetgeving geen enkele reglementaire tekst expliciet genoeg, op straffe van sancties, in de verplichting voorziet voor de andere personen dan particuliere huishoudens om de reglementaire afvalverwijderingswijze vast te stellen. In de wetgeving wordt, in het kader van de agglomeratieverordening, hooguit bepaald dat het ANB naast de ophaling van het afval geproduceerd door de huishoudens, de

ayant conclu avec elle un contrat d'abonnement commercial.

Un second but est de créer une égalité entre producteurs de déchets en Région de Bruxelles-Capitale. L'absence de texte formel régional a en effet amené certaines communes telles que Schaerbeek, Forest, la Ville de Bruxelles, à inclure dans le règlement général de police l'obligation pour tout producteur de déchets de disposer d'un contrat de collecte, alors que d'autres communes s'abstiennent de réglementer la matière.

Il est donc nécessaire d'adopter au niveau régional un texte qui harmonise la situation de tous les producteurs de déchets autres que les ménages.

Finalement, la modification devra permettre un contrôle efficace – suivi de sanctions pénales ou administratives effectives.

L'interprétation faite par le Parquet de Bruxelles du texte actuel ne permet en effet pas aux services de contrôle d'intervenir dans des situations où le producteur de déchets ne dispose pas de contrat de collecte ou de tout autre élément de preuve, tout en présentant ses déchets à la collecte ordinaire des ordures ménagères.

ophaling van het afval bij producenten die met hem een commercieel ophaalcontract hebben afgesloten, voor zijn rekening neemt.

Een tweede doelstelling is om een gelijkheid te creëren tussen de afvalproducenten in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. De afwezigheid van een formele gewestelijke tekst heeft er immers toe geleid dat sommige gemeenten zoals Schaerbeek, Vorst en Brussel-Stad bij het algemeen politiereglement de verplichting hebben gevoegd voor iedere afvalproducent om te beschikken over een ophaalcontract, terwijl andere gemeenten geen reglementering ter zake invoeren.

Het is dus noodzakelijk om op gewestelijk niveau een tekst in te voeren die de situatie van alle andere afvalproducenten dan particuliere huishoudens harmoniseert.

Uiteindelijk zal de wijziging een doeltreffende controle mogelijk moeten maken - gevolgd door effectieve strafrechtelijke of administratieve sancties.

De interpretatie van de huidige tekst door het Parket van Brussel laat de controlediensten immers niet toe om tussenbeide te komen in situaties waarin de afvalproducent niet beschikt over een ophaalcontract of een ander bewijselement, wanneer hij zijn afval aanbiedt bij de gewone ophaling van huishoudelijk afval.

En rendant applicable les dispositions de l'ordonnance du 25 mars 1999 relative à la recherche, la constatation, la poursuite et la répression des infractions en matière d'environnement à l'obligation de disposer d'un contrat ou de tout autre élément de preuve, les services de contrôle seront assurés de disposer d'un éventail légal de procédures permettant une sanction effective.

Le Conseil de l'Environnement relève un conflit d'intérêt entre les fonctions de collecteur et d'organisme de contrôle exercées par l'ABP, telles que prévue à l'article 7 de l'avant-projet d'ordonnance. Il s'inquiète en conséquence du risque de distorsion de concurrence entre l'ABP et les autres collecteurs, qui pourraient être contrôlés par un de leurs concurrents. Il demande donc que le contrôle des collecteurs privés soit assuré par Bruxelles-Environnement plutôt que par l'ABP. Le Conseil économique et social formule également cette demande.

Il convient tout d'abord de noter que le contrôle de l'ABP portera sur les producteurs de déchets autres que les ménages, et non sur les autres collecteurs.

Il est également nécessaire de pouvoir contrôler que les entreprises soumises à obligation de contrat disposent bien de celui-ci et ne profitent pas des collectes que l'Agence Bruxelles-Propreté organise pour les déchets des ménages pour se débarrasser indûment et gratuitement de leurs déchets.

Il n'est par ailleurs pas inutile de souligner que l'ABP exerce déjà, depuis plus de dix ans, les missions de contrôle et de verbalisation qui lui sont confiées en vertu de l'article 8 de l'ordonnance du 7 mars 1991 en matière de dépôts sauvages et en vertu de l'ordonnance du 25 mars 1999.

La mission qui lui est confiée par la présente modification ne constitue dès lors qu'une simple extension des missions qu'elle exerce déjà.

Soulignons également que l'ABP ne sera par ailleurs pas la seule instance à effectuer les contrôles en la matière, s'agissant d'une

Door de bepalingen van de ordonnantie van 25 maart 1999 betreffende de opsporing, de vaststelling, de vervolging en bestraffing van inbreuken inzake leefmilieu toepasbaar te maken op de verplichting om te beschikken over een contract of een ander bewijselement, zullen de controlediensten over een wettelijk assortiment van procedures beschikken waarmee ze effectieve sancties kunnen doorvoeren.

De Raad voor het Leefmilieu vestigt de aandacht op een belangenconflict tussen de functies van ophaler en controleorganisme uitgevoerd door het ANB, zoals voorzien in artikel 7 van het voorontwerp van ordonnantie. Zij verontrust zich bijgevolg over het gevaar voor concurrentievervalsing tussen het ANB en de andere ophaaldiensten, die zouden kunnen worden gecontroleerd door een van hun concurrenten. Zij vraagt dus dat de controle van de privé-ophaaldiensten zou worden uitgevoerd door Leefmilieu Brussel en niet door het ANB. De Sociaal-Economische Raad sluit zich bij deze vraag aan.

Er dient eerst en vooral te worden opgemerkt dat de controle van het Agentschap Net Brussel betrekking zal hebben op de afvalproducenten andere dan de particuliere huishoudens, en niet op de andere ophaaldiensten.

Het is tevens noodzakelijk dat kan worden gecontroleerd of de ondernemingen die onderworpen zijn aan de contractverplichting wel degelijk over een dergelijk contract beschikken en niet genieten van de ophalingen die het Agentschap Net Brussel organiseert voor het huishoudelijk afval, om zo onrechtmatig en gratis hun afval te laten verwijderen.

Het is overigens niet overbodig te benadrukken dat het ANB reeds, sinds meer dan tien jaar, de controle- en verbaliseringsopdrachten die hem zijn toevertrouwd krachtens artikel 8 van de ordonnanties van 7 maart 1991 inzake wildstorten en krachtens de ordonnantie van 25 maart 1999 vervult. -

De opdracht die hem is toevertrouwd door deze wijziging is bijgevolg maar een gewone uitbreiding van de opdrachten die het reeds uitvoert.

We benadrukken eveneens dat het ANB overigens niet de enige instantie zal zijn die controles ter zake uitvoert, aangezien het een

compétence qui sera exercée concomitamment par l'IBGE elle-même et les communes.

Enfin, il suffira que les producteurs de déchets autres que les ménages produisent, lorsqu'ils font l'objet d'un contrôle, une attestation établissant qu'ils justifient de l'évacuation de leurs déchets, sans pour autant devoir remettre le contrat lui-même ou devoir dévoiler les conditions commerciales auxquelles l'évacuation s'est faite. Il n'est donc absolument pas question de parler de distorsion de concurrence dans le chef de l'ABP.

bevoegdheid is die gelijktijdig door het BIM zelf en de gemeenten zal worden uitgeoefend.

Tot slot zal het volstaan dat de afvalproducenten andere dan de particuliere huishoudens, wanneer zij het voorwerp uitmaken van een controle, een attest voorleggen, waaruit blijkt dat de verwijdering van hun afval gerechtvaardigd is, zonder daarom het contract zelf te moeten overhandigen of de commerciële omstandigheden waarin deze verwijdering plaatsvond openbaar te moeten maken. Er is dus absoluut geen sprake van concurrentievervalsing in hoofde van het ANB.

4. **Adapter les sanctions pénales**

Le dernier volet du présent projet concerne plus particulièrement le renforcement des dispositions pénales en matière d'infractions à la réglementation des déchets.

4. **Aanpassing van de strafrechtelijke sancties**

Het laatste luik van dit ontwerp betreft meer bepaald de versterking van de strafrechtelijke bepalingen inzake inbreuken op de afvalreglementering.

Ce renforcement est motivé par deux considérations :

- En premier lieu, tant la Région wallonne que la Région flamande ont considérablement alourdi les sanctions en cas d'infraction à la législation en matière environnementale.

Ainsi, le décret de la Région wallonne du 5 juin 2008 relatif à « la recherche, la constatation, la poursuite et la répression des infractions et les mesures de réparation en matière d'environnement », entré en vigueur le 6 février 2009, sanctionne de peines criminelles certaines infractions.

L'article D151§1er du décret précité répartit les infractions en matière d'environnement en quatre catégories. La première catégorie d'infractions est punissable d'une peine de réclusion de dix à quinze ans et d'une amende de 100.000 euros à 10.000.000 euros ou une de ces peines seulement. Sont visées ici les infractions commises avec l'intention de nuire et qui mettent ou sont susceptibles de mettre la santé humaine en danger.

La Région flamande a, par son décret relatif à la protection de l'environnement du 21 décembre 2007, entré en vigueur le 1er mai 2009, également instauré des sanctions sévères en matière environnementale.

Ainsi, l'article 16.6.3. § 1 prévoit une peine d'emprisonnement de un mois à trois ans et une amende de 100 euros à 350.000 euros, ou une de ces peines seulement à l'encontre de toute personne gérant, abandonnant ou transportant délibérément, en contravention aux dispositions légales ou au permis d'environnement, des déchets.

Il faut malheureusement constater que la délinquance en matière de déchets est extrêmement mobile et il est à craindre que le renforcement des dispositions répressives dans les deux autres régions entraîne un déplacement vers la Région de Bruxelles-Capitale.

- En deuxième lieu, la Directive 2008/99/CE du parlement Européen et du Conseil du 19 novembre 2008 relative à la

Deze versterking wordt gerechtvaardigd door twee overwegingen:

- Ten eerste hebben zowel het Waals als het Vlaams Gewest de sancties bij inbreuk op de wetgeving inzake leefmilieu aanzienlijk verzwaaard.

Zo sanctioneert het decreet van het Waals Gewest van 5 juni 2008 betreffende "de opsporing, de vaststelling, de vervolging en bestraffing van de inbreuken en de herstelmaatregelen inzake leefmilieu", dat in werking is getreden op 6 februari 2009, bepaalde inbreuken met criminele straffen.

Artikel D151§1 van het genoemde decreet verdeelt de inbreuken inzake leefmilieu in vier categorieën. De eerste categorie inbreuken wordt bestraft met een gevangenisstraf van tien tot vijftien jaar en een boete tussen 100.000 euro en 10.000.000 euro of een van deze straffen. Tot deze categorie behoren de inbreuken die werden begaan met de intentie om schade te berokkenen en die de gezondheid van de bevolking in gevaar (kunnen) brengen.

Het Vlaams Gewest heeft met zijn decreet met betrekking tot de bescherming van het leefmilieu van 21 december 2007, dat in werking is getreden op 1 mei 2009, eveneens strenge sancties ingevoerd op vlak van leefmilieu.

Zo voorziet artikel 16.6.3. § 1 in een gevangenisstraf van een maand tot drie jaar en een boete van 100 euro tot 350.000 euro, of een van deze straffen, voor iedere persoon die opzettelijk en in overtreding met de wettelijke bepalingen of met de milieuvergunning zijn afval beheert, achterlaat of vervoert.

Er moet helaas worden vastgesteld dat de criminaliteit inzake afval uiterst beweeglijk is en het is te vrezen dat de versterking van de strafbepalingen in de twee andere gewesten een verplaatsing van het probleem richting het Brussels Hoofdstedelijk Gewest met zich mee zal brengen.

- Ten tweede legt de Richtlijn 2008/99/CE van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 inzake de

protection de l'environnement par le droit pénal (JO L 328 du 6.12.2008) fait obligation aux Etats membres de prévoir dans leur législation nationale des sanctions pénales pour les violations graves des dispositions du droit communautaire relatives à la protection de l'environnement. Sont notamment visés la collecte, le transport, la valorisation ou l'élimination des déchets ainsi que le transfert illicite de déchets.

Le présent projet prévoit notamment un renforcement considérable des amendes et des peines de prison, particulièrement en matière d'abandon ou d'élimination de déchets dangereux, ou en cas d'abandon ou d'élimination de déchets appartenant à autrui.

Cette dernière disposition doit tout particulièrement rendre plus efficace la lutte contre des collecteurs de déchets fonctionnant en toute illégalité et accumulant parfois des quantités énormes de déchets, dangereux ou non, avec toutes les conséquences que de tels agissements peuvent engendrer en matière de pollution du sol, des nuisances pour le voisinage, ...

Il va sans dire que l'alourdissement des sanctions pénales ne met nullement en cause la faculté pour le Parquet de classer les dossiers « sans suite » au pénal afin de les renvoyer à l'administration en vue d'infliger une amende administrative.

bescherming van het milieu door middel van het strafrecht (JO L 328 van 6.12.2008) aan de lidstaten de verplichting op om in hun nationale wetgeving strafrechtelijke sancties te voorzien voor ernstige overtredingen van de bepalingen van het gemeenschapsrecht met betrekking tot de bescherming van het leefmilieu. Deze overtredingen kunnen betrekking hebben op de ophaling, het vervoer, de valorisatie of de verwerking van afval alsook de illegale overbrenging van afval.

Dit ontwerp voorziet met name in een aanzienlijke verzwaring van de boetes en de gevangenisstraffen, in het bijzonder bij sluikstorting of verwijdering van gevaarlijk afval, of in geval van sluikstorting of verwijdering van afval dat toebehoort aan derden.

Deze laatste bepaling heeft vooral tot doel om op een efficiëntere manier de strijd aan te gaan tegen afvalophalers die in de illegaliteit werken en soms enorme hoeveelheden afval (gevaarlijk of niet) opslaan, met alle gevolgen die dergelijke handelingen kunnen hebben op het vlak van bodemvervuiling, hinder voor de omwonenden,...

Het is vanzelfsprekend dat de verzwaring van deze strafrechtelijke sancties geenszins de bevoegdheid van het Parket in vraag stelt om de dossiers "zonder gevolg" onder het strafrecht te plaatsen, teneinde deze terug te sturen naar de administratie met het oog op het opleggen van een administratieve boete.